

## Bemærkninger til forslaget.

Spørgsmålet om at fastsætte internationale regler til sikring af foreningsfriheden og retten til at organisere sig blev i sin tid rejst af arbejdernes internationale sammenslutning, der i 1947 rettede henvendelse til De Forenede Nationers økonomiske og sociale Råd om at optage spørgsmålet på sin dagsorden. Spørgsmålet blev imidlertid af Det økonomiske og sociale Råd henvist til Den internationale Arbejdsorganisation, der efter rådets formening måtte have ganske særlige forudsætninger for at gennemføre internationalt bindende regler på dette område, idet arbejdsorganisationen — som den eneste af de særlige institutioner — giver repræsentanter for arbejdsgivernes og arbejdernes organisationer ret til direkte og selvstændigt at medvirke ved organisationens arbejde. På den internationale arbejdskonference i 1948 vedtog konferencen enstemmigt den som bilag trykte konvention (nr. 87) om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig.

Konventionen fastslår arbejdsgivernes og arbejdernes ukrænkelige ret til uden forudgående tilladelse at oprette og tilslutte sig organisationer samt organisationernes ret til selv at udarbejde deres love og ved-

tægter, frit at vælge deres repræsentanter, organisere deres administration og virksomhed og til at formulere deres programmer uden indgriben fra de offentlige myndigheder.

Endvidere bestemmes det, at organisationerne ikke skal kunne opløses eller suspenderes administrativt, at de skal have ret til at sammenslutte sig i forbund eller sammenslutninger af forbund, ligesom de skal kunne tilslutte sig internationale organisationer af arbejdsgivere og arbejdere.

Fra Det internationale Arbejdsbureau har man modtaget meddelelse om, at Storbritannien, Norge, Sverige, Finland og Island indtil nu har ratificeret konventionen, der trådte i kraft den 4. juli 1950, samt at flere andre stater har truffet foranstaltning til at ratificere.

Det må anses for meget ønskeligt, at Danmark ligesom de øvrige nordiske lande ratificerer konventionen, også fordi de i konventionen omhandlede rettigheder må anses for sikret allerede ved § 85 i den danske grundlov. Konventionen vil således ikke nødvendiggøre ændring i dansk lovgivning.